

Pour les Frères, Parents et Bienfaiteurs :

DEUS, vénia largitor, et humanae salutis amator : quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregatiõnis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Dõnum, etc. R. Amen.

Pour tous les Dèfunts :

FIDELIUM, Deus, omnium Cõditor et Rẽdemptor, animabus famulorum, familiarumque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum : ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicatiõibus consequantur¹. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

ÿ. Requiem æternam dona ei (ou eis), Dõmine. R. Et lux perpetua luceat ei (ou eis).

ÿ. * Requiescat (ou Requiescant) in pace. R. Amen.

¹ Le jour de la Commémoration des Morts : *Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.*

A MATINES

On dit l'Invitatoire suivant, lorsque l'Office est de trois Nocturnes : autrement on l'omet, et on commence les Matines absolument par l'Antienne du premier Psaume du Nocturne qu'on doit dire en ce jour.

INVITATOIRE.

Regem, cui omnia vivunt, Venite, adorémus.

On répète : Regem, cui omnia vivunt, Venite, adorémus.

PSAUME 94.

VENITE, exultémus Dõmino, jubilemus Deo salutari nostro : præoccupémus faciẽm ejus in confessiõne, et in psalmis jubilemus ei.

Regem, cui omnia vivunt, venite, adorémus.

Quoniam Deus magnus Dõminus, et Rex magnus super omnes deos : quoniam non repellet Dõminus plebem suam, quia in

manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse conspicit.

Venite, adorémus.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundaverunt manus ejus: venite, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, venite, adorémus

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et vidérunt ópera mea.

Venite, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, venite, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Venite, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt. — Venite, adorémus.

Ier NOCTURNE.

Pour le Lundi et le Jeudi.

Ant. Dirige.

PSAUME 5.

VERBA mea áuribus pèrcipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguís suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatióibus suis; secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te; * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Dirige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convertere, Dómine,

PSAUME 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Convertere, Dómine, et éripe áni-

mam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. Nequándo.

PSAUME 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * saluum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui saluum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdice me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus júdex jústus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam

meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum faciat.

☩. A porta inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, etc., *tout bas.*

Toutes les leçons de cet office se disent sans être précédées d'Absolution ni de Bénédiction.

PREMIÈRE LEÇON. *Job, 7.*

PARCE mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiám salivám meam? Peccávi, quid faciám tibi, o custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam, et si mane me quæsieris, non subsistam.

A la fin des Leçons de cet office, on ne dit point : Tu autem, Dómine, etc.

℞. Credo quod Redémpstor meus vivit, et

in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ☩. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. — Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

DEUXIÈME LEÇON. *Job, 10.*

TÆDET ánimaím meam vitæ mæ : dimittam advérsus me elóquium meum : loquar in amaritúdine ánime mæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt? aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℞. Qui Lázarus ressuscitásti a monumento fœtidum : * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ☩. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per

ignem. — Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

TROISIÈME LEÇON. *Job, 10.*

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcipitas me? Meméto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

ñ. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscondam à vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ñ. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. — Quia peccávi nimis in vita mea. †. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua líceat eis. — Quia peccávi nimis in vita mea.

Quand on ne dit qu'un Nocturne, il faut ensuite réciter les Laudes, ci-après, p. 145.

IIe NOCTURNE.

Pour le Mardi et le Vendredi.

Ant.. In loco páscuæ.

PSAUME 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : *
In loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : *
ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítie, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et háculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians, quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem diérum.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Delicta.

PSAUME 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : *
Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim
univérsti qui sústinent te, non confundén-
tur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * su-
pervácué.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et
sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : *
quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínuí
tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dó-
mine, * et misericordiárum tuárum, quæ a
sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias
meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam mémento
mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc
legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuétos in júdicio : * docébit
mites vias suas.

Univérse viæ Dómini; misericórdia et vé-
ritas, * requiréntibus testaméntum ejus et
testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiá-
beris peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * le-
gem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et
semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus
eum : * et testaméntum ipsíus ut manifesté-
tur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quo-
niam ipse évéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et misérere mei : * quia
únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ
sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam et labórem
meum : * et dimítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multi-
plicáti sunt : * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non
erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes et recti adheserunt mihi : *
quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

Réquiem æternam, etc.

Ant. Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris, Dómine.

Ant. Credo vidére.

PSAUME 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, *
quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes : * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requiram : *
ut inhábitem in domo Dómini omnibus diebus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem templum ejus;

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferationis : * cantábo, et psallum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, quæ clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requiram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium

me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

.Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

ʒ. Cólloce eos Dóminus cum princípibus.

ʒ. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. *tout bas.*

QUATRIÈME LEÇON. *Job, 13.*

RESPONDE mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta? Scélera mea et delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondís, et arbitráris me inimicum tuum? contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consumere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestigia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo

consuméndus sum, et quasi vestiméntum quod coméditur a tinea.

ʒ. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea : * Nec aspíciat me visus hóminis. ʒ. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. —Nec aspíciat me visus hóminis.

CINQUIÈME LEÇON. *Job, 14.*

HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número mensium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

ʒ. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea! Quid fáciam miser? ubi fúgiám, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ʒ. Anima

mea turbata est valde, sed tu, Domine, succurre ei. — Miserere mei, dum veneris in novissimo die.

SIXIÈME LEÇON. *Job, 14.*

QUIS mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec transeat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum vivat? Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi; operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

¶. Ne recorderis peccata mea, Domine, * Dum veneris iudicare saeculum per ignem.
 ¶. Dirige, Domine Deus meus, in conspectu tuo viam meam. — Dum veneris iudicare saeculum per ignem. ¶. Requiem aeternam dona eis, Domine : et lux perpetua luceat eis. — Dum veneris iudicare saeculum per ignem.

Quand on ne dit qu'un Nocturne, il faut réciter ensuite les Laudes ci-après, page 145.

IIIe NOCTURNE.

Pour le Mercredi et le Samedi

Ant. Compléceat.

PSAUME 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et eduxit me de lacu miseriae, et de luto faecis.

Et statuit super petram pedes meos : * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi et timebunt : * et sperabunt in Domino.

Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus : * et non respexit in vanitates, et insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua : * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locutus sum : * multiplicati sunt super numerum.

¶ Sacrificium et oblationem noluisti : * aures autem perfecisti mihi.

Holocáastum et pro peccáto non postu-
lásti : tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fá-
cerem voluntátem tuam : Deus meus, vólui,
et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia
magna : * ecce lábia mea non prohibébo :
Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde
meo : * veritátem tuam et salutáre tuum
dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et
veritátem tuam, * à concilio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias mise-
rationés tuas à me : * misericórdia tua et
véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quo-
rum non est númerus : * comprehendérunt
me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidé-
rem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis
mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : *
Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui
quærunť ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur,
* qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, *
qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes
quæréntes te : * et dicant semper : Magnifi-
cétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : *
Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : *
Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias
me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine.

PSAUME 40.

BEATUS qui intélligit super egénum et páu-
perem : * in die mala liberábit eum
Dóminus.

Dóminus consérvet eum, vivíficet eum,
et beátum fáciat eum in terra : * et non
tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum
dolóris ejus : * univérsum stratum ejus ver-
sásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana
ánimam meam, qui peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando
moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana lo-
quebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem
sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in
idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes ini-
míci mei : * advérsum me cogitábant mala
mihi.

Verbum iníquum constituérunt advér-
sum me : * Numquid qui dormit, non adji-
ciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi :
* qui edébat panes meos, magnificávit super
me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et
resúcita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : *
quóniam non gaudébit inimícus meus super
me.

Me autem propter innocéntiam susce-
písti : * et confirmásti me in conspéctu tuo
in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo,
et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia
peccávi tibi.

Ant. Sitívit.

PSAUME 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes
aquárum : * ita desiderat ánima mea ad
te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vi-
vum : * quando véniam, et apparébo ante
fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac
nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me áni-
mam meam : * quóniam transibo in locum
tabernáculi admirábilis, usque ad domum
Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiόnis, *
sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor

illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : *
proptérea memor ero tui de terra Jordánis,
et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvoCAT, * in voce cata-
ractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super
me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam
suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam
Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? et quare contristá-
tus incédo, * dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exproba-
vérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi
est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea?
et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam, etc.

* *Ant.* Sitívit ánima mea ad Deum vivum :
quando véniam et apparébo ante fáciem
Dómini?

†. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

†. Et ánimas páuperum tuórum ne obli-
viscáris in finem.

Pater noster, *tout bas.*

SEPTIÈME LEÇON. *Job, 17.*

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei bre-
viabúntur, et solum mihi súperest sepúl-
chrum. Non peccávi, et in amaritudínibus
morátur óculus meus. Libera me, Dómine,
et pone me juxta te, et cuiúsvis manus pu-
gnet contra me. Dies mei transiérunt, cogi-
tatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor
meum. Noctem vertérunt in diem, et rur-
sum post ténebras spero lucem. Si sustinéro,
inférnus domus mea est, et in ténebris
stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater
meus es ; mater mea, et soror mea, vérmi-
bus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et
patiéntiam meam quis considerat?

†. Peccántem me quotidie, et non me
pœniténtem, timor mortis contúrbat me : *
Quia in inférno nulla est redemptio, mise-
rère mei, Deus, et salva me. †. Deus, in
nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua
libera me. — Quia in inférno nulla est re-
demptio, miserère mei, Deus, et salva me.

HUITIÈME LEÇON. *Job, 19.*

PELLI meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursus circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. *ŷ.* Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et à delicto meo munda me. — Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.

NEUVIÈME LEÇON. *Job, 10.*

QUARE de vulva eduxísti me? Qui útínam consúptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar ad terram tenebrósam, et opértam mortis caligine: terram misériæ, et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Quand on ne dit que le troisième Nocturne:

R. Libéra me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregisti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. *ŷ.* Clamántes, et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster. — Qui erant in pœnis tenebrárum. *ŷ.* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. — Qui erant in pœnis tenebrárum.

Quand l'office est à neuf leçons, on omet le Répons qui précède, et on dit le suivant.

ñ. Libera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. †. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. — Quando cœli movéndi sunt et terra. †. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum véneris judicáre sæculum per ignem. †. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. — Libera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : Quando cœli movéndi sunt et terra : Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

Si, après les Matines, on ne dit pas les Laudes, on récite, à genoux, Pater noster, tout bas, puis : †. Et ne nos inducas, etc., et les autres prières qui se trouvent après le Cantique Benedictus.

A LAUDES

Ant. Exultábunt Dómino.

PSAUME 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.